

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 5Sfk/6/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3023200011
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Petra Príbelská
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2025:3023200011.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a členov senátu JUDr. Juraja Vališa, LL.M. a Mgr. Petra Macha, PhD., (sudca spravodajca) v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): NF Metal SK s. r. o., so sídlom profesora Varsika 1316/27, Myjava, IČO: 51 460 491, právne zastúpený: JUDr. Lenka Maďarová, s. r. o., advokátska kancelária so sídlom Štrková 95/21, Žilina, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 101985110/2022 z 13. júla 2022, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/8/2023-150 z 8. marca 2023 v spojení s opravným uznesením č. k. 13S/8/2023-158 zo 4. apríla 2023, takto

rozhodol:

- I. Kasačná sťažnosť sa zamietá.
- II. Účastníkom konania sa právo na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

odôvodnenie:

I. Konanie pred orgánmi verejnej správy

1. Daňový úrad Trenčín (ďalej aj „správca dane“) začal u žalobcu dňa 11.01.2022 vykonávať daňovú kontrolu dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobia 03/2020-06/2020 a 09/2020-11/2020, 02-09/2021.

2. Rozhodnutím číslo: 100543038/2022 zo dňa 22.03.2022 (ďalej aj „prvostupňové rozhodnutie“) o uložení predbežného opatrenia správca dane na zabezpečenie daňovej pohľadávky, ktorá vznikne v budúcnosti za mesiac február 2021 postupom podľa § 50 ods. 1 písm. a) zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „Daňový poriadok“), z dôvodu obavy, že nesplattná daň alebo nevyrubená daň nebude v dobe jej splatnosti uhradená alebo bude nevyožiteľná alebo že v tejto dobe bude vymáhanie spojené so značnými ťažkosťami, uložil žalobcovi povinnosť na účet správcu dane zložiť sumu vo výške 5 963,24 eura. Správca dane uviedol, že žalobca si v preverovanom zdaňovacom období uplatnil odpočítanie dane podľa § 49 ods. 1 a ods. 2 písm. a) v nadväznosti na § 51 ods. 1 písm. a) zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v celkovej sume 5 963,24 eura. Žalobca v deň začatia daňovej kontroly nepredložil doklady preukazujúce správnosť údajov uvedených v podanom daňovom priznaní, nepredložil ich ani v lehote 8 dní od začatia daňovej kontroly, ani na výzvu správcu dane č. 100170218/2022 zo dňa 26.01.2022. Požadované doklady nepredložil ani v správcom dane predĺženej lehote do 11.03.2022, konanie žalobcu vyhodnotil preto správca dane ako účelové.

3. Žalovaný rozhodnutím č. 101985110/2022 z 13. júla 2022 (ďalej aj „preskúmané rozhodnutie“) prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Svoje závery o splnení zákonom stanovených predpokladov pre nariadenie predbežného opatrenia žalovaný oprel o viaceré zistené skutočnosti, ktoré vyhodnotil jednotlivo ako aj vo vzájomnom súhrne. Za takéto skutočnosti odôvodňujúce vydanie predbežného opatrenia považoval nespoluprácu žalobcu pri daňovej kontrole, konkrétne skutočnosť, že žalobca počas výkonu daňovej kontroly napriek výzve nepredložil žiadne doklady potrebné pre výkon daňovej kontroly, preukazujúce oprávnenosť uplatneného odpočítania dane a neučinil tak ani v dodatočne určenej lehote, o ktorej poskytnutie sám požiadal. Až po vydaní rozhodnutia správcu dane o predbežnom opatrení začal žalobca predkladať požadované doklady. Správne orgány vychádzali zároveň zo zistenia, že od vzniku žalobcu v roku 2018 spoločnosť už dvakrát menila sídlo, ako predmet činnosti má zapísaných celkom 13 rôznych živností, v daňovom priznaní k dani z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie roka 2020 deklarovala, že vykonáva činnosti v oblasti - nešpecializovaný veľkoobchod, v čase rozhodovania správnych orgánov mala v poradí tretieho konateľa, nemala žiaden nehnuteľný majetok, bolo zistené len vlastníctvo automobilu značky Mercedes. Finančné prostriedky na bankovom účte žalobcu neboli dlhodobo držané a spravidla boli vyberané v lehote niekoľkých dní. Žalobca za jednotlivé zdaňovacie obdobia roku 2020 deklaroval vysoké obraty a nízke daňové povinnosti a v kontrolných výkazoch uviedol transakcie od viacerých rizikových dodávateľov, ktorým neuhradil žiadne bezhotovostné platby. Žalovaný uzatvoril, že správca dane zabezpečil dostatok indícií svedčiacich pre budúce vyrubenie dane. Samotné zistenie, že daňový subjekt v sledovanom období deklaroval transakcie s viacerými spoločnosťami, ktoré sa javia ako vysokorizikové, pričom v danom štádiu daňovej kontroly nepreukázal splnenie formálnych podmienok pre odpočítanie dane, keď nepredložil žiadne doklady uvedené v § 51 zákona o DPH, zakladalo vysokú mieru pravdepodobnosti, že daň bude v určitej výške v budúcnosti vyrubená. Správca dane i žalovaný konštatovali splnenie i druhého predpokladu pre uloženie predbežného opatrenia, a to existenciu odôvodnenej obavy z nevyhľaditeľnosti v budúcnosti splatnej dane, keď podľa zistení správcu dane žalobca nevlastní žiaden nehnuteľný ani dlhodobý nehmotný majetok, ktorým by mohol byť zabezpečený rozdiel dane v prípade vyrubenia dane v budúcnosti, hodnota zisteného motorového vozidla vo vlastníctve žalobcu je nepomerne nižšia ako suma predpokladaného celkového vyrubenej rozdielu dane z pridanej hodnoty, ako i vzhľadom na mínusový stav finančných prostriedkov na účte žalobcu vedeného u poskytovateľa platobných služieb v čase lustrácie jeho majetkových pomerov.

II. Konanie pred správnym súdom

4. Proti rozhodnutiu žalovaného podal žalobca v zákonnej lehote (všeobecnú) správnu žalobu na Krajský súd v Trenčíne (ďalej aj „správny súd“), domáhajúc sa preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného spolu s prvostupňovým rozhodnutím správcu dane a jeho zrušenia.

5. Správny súd rozsudkom č. k. 13S/8/2023-150 z 8. marca 2023 v spojení s opravným uznesením č. k. 13S/8/2023-158 zo 4. apríla 2023 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“) postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej „SSP“) žalobu žalobcu proti preskúmanému rozhodnutiu zamietol.

6. K námietke žalobcu týkajúcej sa zahŕtenia žalobcu výzvami a rozhodnutiami správcu dane (daňová kontrola bola vykonávaná neodôvodnene a neprimerane za 15 rôznych kalendárnych mesiacov) správny súd uviedol, že je sformulovaná všeobecne, bez uvedenia konkrétnych dátumov doručenia rozhodnutí a výziev, ktorými by žalobca demonštroval existenciu tvrdenej ťaživej situácie, zároveň je zrejmé, že tieto neboli realizované súčasne. V danej súvislosti správny súd poukázal na to, že lehota na predloženie dokladov bola žalobcovi na jeho žiadosť predlžovaná bez toho, aby v takto nanovo určenom termíne došlo zo strany žalobcu reálne k splneniu uloženej povinnosti. Všetkých 15 zmienovaných rozhodnutí o vydaní predbežného opatrenia je založených na podobných skutkových okolnostiach, sú odôvodnené obdobnými, resp. rovnakými skutkovými okolnosťami a právnymi závermi, a preto ich vydanie nepredstavuje pre žalobcu takú záťaž, ktorá by ho paralyzovala.

7. Tvrdenie žalobcu, že „v tomto období“ mala splnomocnená zástupkyňa žalobcu zdravotné problémy, ktoré jej neumožňovali v krátkych lehotách na výzvy reagovať, nebolo žiadnym spôsobom zo strany žalobcu preukázané a v kontexte ostatných skutočností bola aj táto námietka vyhodnotená ako nedôvodná.

8. Ústne pojednávanie, na ktoré sa žalobca odvolával, bolo realizované až po vydaní žalobou napadnutého rozhodnutia a preto naň nie je možné prihliadať. Pokiaľ ide o tvrdenie, že žalobca po vydaní prvostupňového rozhodnutia vo veci predbežného opatrenia začal predkladať správcovi požadované doklady a poskytoval súčinnosť, uvedené samé o sebe nie je dôvodom nezákonnosti žalobou napadnutého rozhodnutia. Správny súd opakovane poukázal na to, že nepredloženie dokladov bolo jedným, nie jediným dôvodom vydania predbežného opatrenia, v danej veci nebol zistený žiaden objektívny dôvod, pre ktorý žalobca po začatí daňovej kontroly riadne nepredložil požadované účtovné doklady.

9. K tvrdenej šikanóznosti a neprímeranosti vydaného predbežného opatrenia správny súd uviedol, že táto bola namietaná vo všeobecnej rovine a správny súd nie je oprávnený sám vyhľadávať potenciálne dôvody pre takýto tvrdený zásah do práv žalobcu. K žalobcom spochybnenej výške predbežne vyčíslenej nevyrubenej dane, ktorej zaplatenie sa vydaním predbežného opatrenia zabezpečovalo ako i k nezohľadneniu situácie ohľadne pandémie správny súd konštatoval, že uvedené námietky boli uplatnené oneskorene, po uplynutí dvojmesačnej lehoty na podanie správnej žaloby, a preto na ne neprihliadol.

III. Kasačná sťažnosť žalobcu

10. Proti napadnutému rozsudku podal žalobca (ďalej aj „sťažovateľ“) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f) a g) SSP navrhujúc, aby kasačný súd zrušil napadnutý rozsudok správneho súdu a vec aby mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie, alternatívne aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania.

11. V kasačnej sťažnosti sťažovateľ namietal postup súdu, ktorým bola správna žaloba vylúčená na 15 samostatných konaní, keď pôvodne napadol jednou správnu žalobou celkovú výšku uloženej povinnosti zo strany žalovaného v rámci daňovej kontroly DPH za 15 zdaňovacích období (251 815,14 eura). Uvedeným postupom súdu došlo k strate účelu správnej žaloby, ktorej podstatou bola celková zadržovaná suma, nie jednotlivé zadržované sumy za 15 kalendárnych mesiacov, taktiež boli 15 násobne navýšené náklady sťažovateľa na súdne poplatky. Žalobca poukázal na to, že správca dane 9. februára 2023 čiastočne zrušil svoje rozhodnutia - z celkovej sumy 251 815,14 eura na sumu 144 841,46 eura, jedná sa pritom o nesporný dôkaz, že napadnuté rozhodnutia žalovaného boli nesprávne a neprímerané. Za mesiac február 2021 povinnosť spočívajúca v zložení peňažnej sumy 5 963,24 eura bola znížená na sumu 3 024,38 eura. Žalobou napadnuté rozhodnutie bolo neprímerané o 49 % a jedná sa tak o nesporný dôkaz, že napadnuté rozhodnutia žalovaného boli nesprávne. Rozhodnutie správneho súdu považuje sťažovateľ za čisto formalistické (najmä v bode 21 napadnutého rozhodnutia), nedostatočne odôvodnené a v rozpore so skutočnými dôkazmi a ďalším konaním žalovaného, ktorý čiastočne zrušil svoje rozhodnutie, čím jeho nesprávnosť potvrdil. Prístup správneho súdu vyhodnotil ako čisto formalistický, keď odmietol námietky nesprávne vyčíslenej dane s prihliadnutím na pandémiu z dôvodu, že tieto boli uplatnené oneskorene. Žalobca má za to, že vyvrátil argumenty žalovaného ohľadom obavy, že by budúca splatná daň nebola uhradená, správny súd však predložené dôkazy nijakým spôsobom nevyhodnotil a zameral sa len na domnienky a dohady žalovaného. Sťažovateľ sa následne v kasačnej sťažnosti vyjadril k pandémie, k činnosti svojej účtovníčky, poskytujúcej služby aj iným spoločnostiam, ako aj k rovnakej adrese svojich dodávateľov majúca za to, že je neprípustné rozširovať dôkazné bremeno na skutočnosti, ktoré sa netýkajú daňového subjektu.

12. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti k sťažnostným námietkam uviedol, že nakoľko v čase vydania rozhodnutia o uložení predbežného opatrenia boli naplnené objektívne skutočnosti pre jeho uloženie, má za to, že predmetné rozhodnutie bolo vydané v súlade s zákonom. Následné zistenie nižšieho rozdielu dane na základe daňovej kontroly alebo vyrubovacieho konania neznamená nezákonnosť vydaného rozhodnutia o uložení predbežného opatrenia. Kasačnému súdu navrhol kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietnuť.

IV. Právne posúdenie veci kasačným súdom

13. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej

sťažnosti (§ 440 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol včas zverejnený na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky www.nssud.sk podľa § 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP. So zreteľom na § 439 ods. 1, § 442 ods. 1, § 443 SSP kasačný súd skonštatoval, že podaná kasačná sťažnosť smeruje proti rozsudku, voči ktorému je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou a včas. Vyhodnotiac rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku správneho súdu, po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu, dospel kasačný súd k záveru, že kasačná sťažnosť sťažovateľa nie je dôvodná.

14. Podľa § 464 ods. 2 SSP ak kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred kasačným súdom na základe skoršej kasačnej sťažnosti podanej tým istým sťažovateľom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na svoje skoršie rozhodnutia, a ak sa v celom rozsahu stotožňuje s ich odôvodnením, ďalšie dôvody už nemusí uvádzať.

15. Kasačný súd zistil, že v prejednáwanej veci je predmetom konania pred kasačným súdom takmer totožný skutkový a právny stav s rozdielom iba v označení mesiaca zdaňovacieho obdobia a výške zadržavanej sumy, ktorý bol predmetom konaní kasačného súdu a ním vydaných rozsudkov vo veciach vedených pod sp. zn. 4Sfk/69/2023 (zdaňovacie obdobie jún 2021), sp. zn. 4Sfk/72/2023 (zdaňovacie obdobie máj 2020), sp. zn. 4Sfk/77/2023 (zdaňovacie obdobie marec 2020), sp. zn. 3Sfk/71/2023 (zdaňovacie obdobie november 2020), sp. zn. 3Sfk/72/2023 (zdaňovacie obdobie september 2021), 3Sfk/73/2023 (zdaňovacie obdobie máj 2021) a iných. V týchto konaniach, ktoré spočívali na obdobnom skutkovom základe, považoval kasačný súd argumentáciu sťažovateľa za nedôvodnú a kasačné sťažnosti sťažovateľa zamietol. Kasačný súd sa s odôvodneniami týchto rozsudkov v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne, v zmysle § 464 ods. 2 SSP už ďalšie dôvody neuvádza.

V. Záverečné zhodnotenie a odôvodnenie rozsudku v časti trov

16. Kasačný súd s ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti nezistil dôvodnosť kasačnej sťažnosti, preto podľa § 461 SSP zamietol kasačnú sťažnosť.

17. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 a § 168. Kasačný súd sťažovateľovi (žalobcovi) náhradu trov konania nepriznal, nakoľko v kasačnom konaní nebol úspešný. Kasačný súd nepriznal trovy konania ani žalovanému, ktorý bol síce v konaní úspešný, avšak má postavenie orgánu štátnej správy a kasačný súd nevzhladol žiadne výnimočné dôvody, pre ktoré by mu mali byť trovy konania v zmysle § 168 druhej vety SSP priznané.

18. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.